

Ret til at begrunde sin Mening, en Ret som forøvrigt jo ethvert andet Medlem af Thinget har; men dette er ikke det eneste. Formanden kan meget vel, ved at komme til at afgive sin Stemme, have særdeles afgjørende Grunde for et bestemt Resultat; men netop det, som for ham er en meget afgjørende Grund, kan være et Argument, som slet ikke er kommen under Ventilation ved Sagens Forhandling. Han er altsaa nægtet den Afgang til at faae det Argument, han anseer for Hovedsagen, prøvet under Forhandlingen. Det er jo vist nok, at saa afgjørende som for Dieblisset et Argument kan være for den enkelte Mand, er der dog vel Ingen, der jo vil være overbevist om, at der kunde være fremkommet saadanne Argumenter, saadanne Grunde, som maatte gøre ham tvivlsom i hans Beslutning. Men naar man gaaer ud herfra, seer jeg ikke, at der er Andet for Formanden at gøre end at sige Nei. Jeg mener, at man her har Grund til at sjele mellem Formanden og hans Person. Der som jeg var Formand i saadanne Tilfælde, saa troer jeg vist, at jeg kunde være i det Tilfælde, at jeg kunde votere anderledes som Formand end som Høiesterets Assessor Bruun; det vil jeg gjerne indrømme. Men hvorfor da bringe Formanden i saadanne Tilfælde, naar man dog gaaer ud fra den Forudsætning, at Spørgsmaalet allerede er afgjort i Forveien, og det var det jeg tillod mig at stille i Spidsen. Det er vistnok et smukt, et Gæders og et Tillidsbrev, Formanden har, og der er vistnok Ingen, der mere erkjender dette, end jeg, og mere vil erkjende det i de Forhold, hvori jeg er og maatte komme; men jeg kan paa den anden Side ikke erkjende, at man skulde bringe dette Tillidsforhold i en saadan Stilling, at der muligt kunde aabnes Afgang for Tvivl, og jeg har ondt ved at forstaa dets Betydning som et Tillidsforhold med, at man berøver Formanden den Ret, som man tilstaaer ethvert andet Medlem af Forsamlingen, den nemlig, at have Lov til at begrunde sin Mening og sin Stemme.

Kierregaard: Jeg skal med den ærede Formands Tilladelse bemærke nogle saa Ord med Hensyn til dette i mine Tanker ganske overvættede vigtige Spørgsmaal. Overvættede

vigtigt, ikke for de Sagers Skyld, hvori Formandens Stemme vil blive afgjørende, da jeg ikke kan troe eller forudsætte, at det vil blive ret mange, men kun enkelte, om end høist vigtige Sager, hvori Formanden, hvis det blev ham paalagt at stemme med, vil komme til at afgive sin Stemme, men overvættede vigtigt, fordi det forekommer mig, at den Beslutning, som fattes i dette Anliggende, indeholder en Udtalelse af og en Erklæring over, hvorledes Thinget i det Hele betragter den Sag med Afstemning med Fleerstemmighed, eller som man kalder det, Majoritet. Det er blevet sagt fra den ærede Forslagsstillers Side, og det blev indrømmet af en af de ærede Landsthingsmænd, der talte mod ham, at der er en kjendelig og høist betydelig Forsjæl imellem, om man giver sin Stemme saaledes — selv om den skulde blive afgjørende, at man ikke veed det, men kun tænker sig det som en Mulighed og støtter sig til Fleerheden, eller om man stemmer saaledes at man veed, at det er den afgjørende. Det er ganske rigtigt. Men det er min bestemteste Overbeviisning, og jeg holder indtil det Øberste paa, at det maa bringes til Thingets Bevidsthed og til hvert enkelt Medlems Bevidsthed og til hele det danske Folks Bevidsthed, at, skjøndt vi ikke kunne sætte enhver enkelt Mand paa det Punkt, at vi sige til ham: Vælg nu saaledes, at du veed, at hvad du stemmer for, det skal du staae ved for Gud og Mennesker, at du veed, at hvad du har valgt, det skal være Afgjørelsen, at du skal bære Følgerne deraf, at til dig skulle vi see tilbage, naar det gaaer lde i Fremtiden, saa tage vi ikke i Betænkning at stille den enkelte Mand paa dette Punkt, og vi lade det dermed være bitterligt, at det vi paalægge ham og kræve af ham, det er, hvad vi kræve af os selv. Det er med den Bevidsthed vi gaae til at stemme, at vi ikke støtte os til de 25 Mænd, der stemme mod os, men see alene paa det Anliggende, som vi ville stemme over, hvad enten Folkemeningen er med os eller imod os, hvad enten Thingets ærede Medlemmer stemme med os eller imod os; stemme saaledes, som vi vilde stemme, hvad enten vi vidste, at vi skulde blive krævede strengt til Regnskab derfor eller blive kronede